

Ча църквѫ-тѫ, щото и себе предаде за нещ; и сърѣчи-тѣ отъ книга-тѫ битїл подтвърдява сѧ, че таа свеза не може да сѧ раскѹса. Найпослѣ вика Апостола: „таа е тайна голѣма; а азъ говори-зъ за църквѫ-тѫ и за Христа; но и вы сѣкїй да обича женѣ-тѫ си, както самаго себе, и жена-та да сѧ бои отъ мѫжъ-а си.“ (V, 22—23).

Послѣ Апостола евангеліе-то отъ Йоанна казва първо-то чудо, кое-то е направилъ Христосъ въ Канъ Галилейскъ, гдѣто е претворилъ водѣ-тѫ въ вино; и съ това засвидѣтельствовалъ, че тайна-та на женитба-та е благословена отъ небе-то. Послѣ дѣвѣ ектенii молитва-та Господна: „Отче нашъ, коѧ-то е вѣнецъ и темель на сички-тѣ молитви, освещава тайна-тѫ.

Но юще два знаменити обичаи быватъ при вѣнчаніе-то, кои-то наимѣватъ на младенцы-тѣ за новы-тѣ тѣхны должносты. Свещенникъ-а като благослови обѣжъ-тѫ чашъ, три пѧти запоѧва младенцы-тѣ отъ нещ съ вино смесено съ водѣ, да би разумѣли, че отъ тогава на татъка отъ единъ чашъ не раздѣлимо ще черпятъ радость и жалостъ, и че нетрѣба вече да сѧ очѣждаватъ единъ отъ другого. Послѣ това състава имъ рѣцѣ-тѣ на епitraхила за знаменіе на свѣрска-та помеждъ имъ, коѧ-то сѧ не отвѣрзва, и ги обвежда три пѧти около вѣнчательный-а столъ, както сѧ на крещеніе-то води или носи дѣтє-то около кръстилиницѣ-тѫ; защото и сега стои предъ тѣхъ нова пѧть, кой-то